

РЕШЕНИЕ

№ 26160

гр. София, 01.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4172** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, представлявано от К. Й. Б., срещу писмена покана № 29-03-539 от 02.04.2025г. на директор на Столична здравноосигурителна каса /СЗОК/. В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на административния акт, поради посочване в него на противоречиви и взаимноизключващи се фактически и правни основания. Освен това след отмяната по съдебен ред на предходната покана № 29-03-37/14.11.2023г. нямало нови фактически установявания, не са били събрани нови доказателства. Обжалваната покана била издадена при неизяснена фактическа обстановка, а изводът за извършени нарушения бил изцяло едностранчив, тъй като не са били преценени всички факти по случая. Твърди се, че сумите са получени на правно основание, защото за всеки отпуснат лекарствен продукт НЗОК е получавала информация, която е била одобрявана след извършване на необходимите за целта проверки. Лекарствените продукти са били получени от здравноосигурените лица по издадени за тях протоколи и електронни предписания. Тези лекарствени продукти са били закупени от лицензирани търговци на лекарства на едро, за което са били издавани фактури. В нито един нормативен акт не съществувало императивно задължение фирмите-търговци на едро на лекарствени продукти да получават такива само от притежателите на разрешение за употреба за територията на Република България. Притежателите на разрешенията за употреба на лекарствените продукти са установени на територията на ЕС. Дружеството е получило лекарствените продукти само от юридически лица с надлежно издадено от ИАЛ разрешително за търговия с лекарствени продукти на едро.

В проведеното открито заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител юрк. С.

Ж., поддържа жалбата и претендира нейното уважаване.

Ответникът – директор на СЗОК, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. С. Ш. оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата, като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 10.01.2022г. между Национална здравноосигурителна каса, представлявана от директора на СЗОК (като възложител) и „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД (като изпълнител) е бил сключен договор № 226505/16.12.2021г. за отпускане на лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК.

Със заповед № РД-24-91/19.06.2023г. и № РД-24-93/22.06.2023г. на директора на СЗОК, е било възложено на длъжностни лица – контрольори, да извършат проверка в периода 19.06.2023г. – 28.06.2023г. по спазване на договора на аптека „Л. 9“ с ръководител маг. фарм. А. Ц. и рег. № 221402, собственост на жалбоподателя.

Резултатите от тази проверка са обективирани в констативен протокол № А-93/28.06.2023г. и протокол за неоснователно получени суми № А-93-1/28.06.2023г.

В протокола са вписани следните констатации:

1. На 28.01.2022г., на 25.02.2022г. и 25.03.2022г. на ЗОЛ А. С. А. по рецепти от аптекния софтуер е отпуснат ЛП с код на НЗОК JF 585 V. tabl. по МКБ код В 18.2 – 1 опаковка за по 28 дни, с ниво на заплащане НЗОК по 27 429,77 лв. за всяка опаковка (общо 82 289,31 лева). Направен е извод, че не са представени копия на фактури от доставчици, като проверяващият орган е констатирал нарушение на чл.22, ал.3 от Инструкция № РД-16-10/01.03.2022г. за осъществяване на контрол по чл.72, ал.10 от З. по изпълнението на договорите за отпускане на ЛП по чл.262, ал.6, т.1 от ЗЛПХММИ и Д. заплащани напълно или частично от НЗОК. Получените суми били без правно основание.

2. На 10.04.2023г., на 07.05.2023г. и на 03.06.2023г., на ЗОЛ В. Л. Н. по рецепти от аптекния софтуер е отпуснат ЛП с код на НЗОК JF 585 V. tabl. по МКБ код В 18.2 – 1 опаковка, съответно за по 28 дни, с ниво на заплащане НЗОК по 25 921,01 лв. за всяка опаковка (общо 77 763,03 лева). Направена е същата констатация за липса на фактури от доставчици и извършено нарушение на чл.22, ал.3 от Инструкцията, съответно неоснователно получени суми в размер на 77 763,03 лева.

3. На 30.05.2023г. на ЗОЛ Р. К. Й., по рецепта от аптекния софтуер е отпуснал ЛП с код на НЗОК JF 585 V. tabl. по МКБ код В 18.2 – 1 опаковка, за 28 дни, с ниво на заплащане НЗОК 25 921, 01 лв. Аналогично е нарушението за липса на фактура от доставчик и неоснователно получена сума.

4. На 29.03.2022г., на 25.04.2022г., на 22.05.2022г. и 31.05.2022г., на ЗОЛ М. Х. Ц. по рецепти от аптекния софтуер е отпуснат ЛП с код на НЗОК JF 571 Z. tabl. по МКБ код В 18.2 – 1 опаковка, съответно за по 28 дни, с ниво на заплащане НЗОК по 14 769,54 лв. за всяка опаковка (общо 44 308,62 лева). На същото лице, по рецепта от аптекния софтуер е бил отпуснат ЛП с код на НЗОК JF 585 V. tabl. по МКБ код В 18.2 – 1 опаковка, за 28 дни, с ниво на заплащане НЗОК 25 921,01 лв. Неоснователно получените суми са общо в размер на 70 229,63 лева.

Общият размер на получени суми без правно основание от „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД бил 256 202,98 лева, за които се дължала законна лихва, начислена за периода от датата на получаването до датата на възстановяването им.

Постъпило е писмено възражение вх. № 22-6505-2/04.07.2023г. от жалбоподателя „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, в което се отбелязва, че фактурите за доставка на лекарствения продукт JF 585 V. tabl., JF 571 Z. tabl., J. E. tabl., не са представени при проверката, поради отсъствие по болест на главния счетоводител. Към възражението са приложени фактурите /л.46-л.50 от дело № 11680/2023г. на АССГ/, като се прави искане, ако не се отменят констатациите, спорът да бъде отнесен за разглеждане от Арбитражна комисия.

С решение № 07/26.10.2023г., Арбитражната комисия при СЗОК е приела, че възражението на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД е неоснователно. Мотивите за това са, че при извършената от Изпълнителна агенция по лекарствата (ИАЛ) проверка на продукта V. film-coated. Т. 400 mg /100 mg/ 100 mg x 28 т., и издадени фактури от фирма „Синдра Фарм“ ЕООД, № 470/15.12.2021 г., № 474/04.01.2022 г. и № 481/14.01.2022г., в специализираната електронна система за проследяване и анализ на лекарствения продукт, нямало подадени данни от „Синдра Фарм“ ЕООД за доставени количества на продукта на „Люлин 2012“ ЕООД и съответно в системата на дати 27.01.2022 г., 25.02.2022 г., 25.03.2023 г. и 10.04.2023 г. аптеката не е верифицирала и не е описвала опаковки от ЛП.

Аналогично е и становището на Арбитражната комисия по отношение на продукта Z. tabl.film.tabl., 50 mg. /100 mg./ x 28 с код на НЗОК JF 571, тъй като „Про Логистик 2021“ ЕООД и съответно „Люлин 2012“ ЕООД не са подали данни в СЕСПА за доставени количества на продукта, нито същите са верифицирани и отписвани от аптеката.

Издадена е била писмена покана № 29-03-37/14.11.2023г. от директора на СЗОК, с която жалбоподателят е бил поканен в 14-дневен срок от получаването ѝ, да заплати доброволно неоснователно получената сума в размер на 256 202,98 лева и лихва 33 816,58 лева.

С решение № 6314/27.05.2024г. по дело № 11680/2023г. на АССГ, II-ро отд., 27 състав е била отменена във връзка с подадена жалба от „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание № 29-03-37/14.11.2023г. на директора на Столична здравноосигурителна каса. Преписката е била върната на директора на Столична здравноосигурителна каса, за издаване на мотивиран акт съгласно дадените от съда указания.

С решение № 2364/10.03.2025г. по дело № 6981/2024г. на ВАС на РБ, VI-то отделение е оставено в сила решението на първоинстанционния съд.

В изпълнение на влязлото в сила съдебно решение по дело № 11680/2023г. е била издадена оспорената писмена покана № 29-03-539 от 02.04.2025г. на директора на Столична здравноосигурителна каса, с която на основание чл.12, ал.4 от индивидуалния договор е прието, че „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД следва да възстанови неоснователно получената сума в на 256 202,98 лева, заедно с лихвата. Визирано е нарушение на изискванията на чл.45, ал.17, т.3 и т.5 във вр. чл.72, ал.10 З. и чл.22, ал.3 от Инструкция № РД-16-10/01.03.2022г., изменена с Инструкция № РД-16-47/03.07.2023г. за осъществяване на контрол по изпълнението на договорите за отпускане на ЛП по чл.262, ал.6, т.1 от ЗЛПХММИ и Д. заплащани напълно или частично от НЗОК.

В мотивната част на акта е прието, че за лекарствения продукт V., film-coated, 400 mg/100mg/100 mg x 28, са издадени от „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД фактури № [ЕГН]/15.12..2021 г. (за една опаковка от лекарствения продукт), № [ЕГН]/04.01.2022 г. (за една опаковка от лекарствения продукт) и № [ЕГН]/14.01.2022 г. (за една опаковка от лекарствения продукт), като съгласно писмо вх. № 12-00-120/22.10.2023г. на ИАЛ тези фактури не отразявали действителна покупко-продажба на този лекарствения продукт с партиден № 20GEI001D. „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД е отразила към НАП, в съответния данъчен период, единствено фактура № [ЕГН]/15.12.2021г. и от своя страна „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД е отразило в дневник на покупките, подаден към НАП всички описани по - горе фактури, след което в последващ данъчен период същите са анулирани.

Нямало подадени данни от „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД за доставени количества от този лекарствен продукт с № 20GEI001D на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД нито на 27.01.2022 г., 25.02.2022 г., 25.03.2022 г. и 10.04.2023 г., нито на датите на посочените по -горе фактури. Респективно „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД не е подало в СЕСПА данни за доставени количества от този лекарствен продукт, както и данни за отпуснати количества от лекарствения продукт. Също така на 27.01.2022г., 25.02.2022 г., 25.03.2022 г. и 10.04.2023 г., „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, не е верифицирало и не е отписвало опаковки V., film-coated, 400 mg/100mg/100 mg x 28, с партиден № 20GEI001D . Относно лекарствения продукт Z., film-coated tablets, 50 mg/100mg, x 28, ИАЛ е констатирала, че е невъзможно търговецът „ПРО ЛОГИСТИК 2021“ ЕООД да се е снабдил с количества от продукта по законоустановената верига на доставка, които след това да достави на „ЛЮЛИН 2012“ЕООД. „МЕРК ШАРП И ДОУМ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е представило справка с разпределени количества от лекарствения продукт с партиден № U. на търговците на едро с лекарствени продукти „СОФАРМА ТРЕЙДИНГ“ АД, „ФАРМНЕТ“ ЕАД „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕООД и „СТИНГ“ АД. От друга страна „ПРО ЛОГИСТИК 2021“ ЕООД било с прекратено разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти и ИАЛ не е могла да извърши проверка в дружеството по отношение на представените фактури. „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД е отразило към НАП в съответния данъчен период приложените 4 броя фактури, като НАП не разполага с данни за извършени парични банкови трансакции между физически или юридически лица по сметки, различни от тези администрирани от НАП. „ПРО ЛОГИСТИК 2021“ ЕООД и „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД не са подали данни в СЕСПА за доставени количества от двата лекарствени продукта, респ. за отпуснати количества опаковки и те не са отписвани от „ЛЮЛИН 2012“ЕООД.

Според директора на СЗОК било недопустимо несъответствие между доставеното и отпуснатото количество на съответния лекарствен продукт, съгласно предоставените копия на рецептурни бланки от софтуера на аптеката, което представлявало нарушение на разпоредбата на чл. 19 от индивидуалния договор. В нито един нормативен акт не съществувало императивно задължение фирмите търговци на едро на лекарствени продукти да получават само такива от притежателите на разрешение за употреба на съответната територия. Проверяваната аптека е получавала през проверявания период лекарствени продукти от фирми с надлежно издадено разрешително за търговия на едро от ИАЛ.

При проверката от ИАЛ на аптеката се пораждали основателни съмнения, че сделки между търговците на едро с лекарствени продукти („Макс Медикал Фарма“ ЕООД „Про Логистик 2021“ ЕООД, „Синдра Фарм“ ЕООД, „Стинг“ АД, „Фъоникс Фарма“ ЕООД) и аптеката са фиктивни, а представените фактури не отразяват действителната покупко-продажба на лекарствените продукти.

Вследствие на този факт, се пораждало основателно съмнение на подадените към СЗОК и заплатените от нея реимбурсни стойности в голям размер, с което е ощетен бюджета на НЗОК.

Съгласно чл.23, ал.4 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, на територията на Република България можело да бъдат пускани на пазара само лекарствени продукти, чийто притежател на разрешението за употреба/удостоверение за регистрация е установен на територията на държавата членка, от което следвало, че лекарствените продукти, които се пускат на пазара на територията на Република България, са с разрешение за употреба/удостоверение за регистрация от територията на държавата членка на ЕС.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град достигна до следните правни изводи:

Оспорената писмена покана представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Жалбата е подадена от

активно процесуално легитимирана страна, чийто интерес е засегнат пряко от издадения акт, в законоустановения 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, доколкото липсват доказателства за конкретната дата на уведомяване на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Както се посочи по-горе, с влязло в сила решение № 6314/27.05.2024г. по дело № 11680/2023г. на АССГ, е прието, че предходната писмена покана № 29-03-37/14.11.2023г. на директора на СЗОК е издадена при неспазване на изискуемата форма и в нарушение на административнопроизводствените правила. След като съдът е обосновал, че жалбата е основателна е отменил акта, а преписката е била върната на административния орган за ново произнасяне, в съответствие с така изложените мотиви.

Съдът е приел, че от съдържанието на писмената покана № 29-03-37/14.11.2023г. не ставало ясно, какво е приел ответникът, дали че „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД само фиктивно е отчитал пред НЗОК изписване на тези ЛП, без реално да са предоставяни на пациенти (с оглед посоченото, че няма реални доставки на тези ЛП по представените фактури) или, че са допуснати от жалбоподателя недобросъвестни практики или нарушения при заявяването и получаването на ЛП. На следващо място, в акта не се съдържало ясно твърдение за нарушаване на договорна клауза, но се сочело, че жалбоподателят е отпускар лекарствените продукти „неправомерно“, както и, че възстановяването на сумата се претендира от него на основание чл.42, ал.2 от договора. Обжалваната покана е била издадена без заповед за налагане на санкции, но в същото време в нея се сочело, че сумата се претендира на основание такава заповед – чл.42, ал.2 от договора. Съдът е установил, че съществува неяснота относно това, дали органът приема, че сумите са получени неоснователно в резултат на извършено нарушение на договора или, че няма нарушение на договора; кои са конкретно обстоятелствата въз основа на които твърди сумите да са получени неоснователно (изобщо липса на реално изписване на лекарствата на пациенти) или проявена недобросъвестна практика от страна на аптеката; посочването на основание за претендиране на сумата, предвиждащо издаване на заповед за налагане на санкции, а в същото време липсата на такава.

Така констатираните неясноти и противоречия не са били отстранени от директора на СЗОК при повторното разглеждане на случая и произнасянето му с настоящия акт- писмена покана № 29-03-539 от 02.04.2025г. Ответникът се е задоволил единствено на преповтори своите съображения, за да достигне до същия правен резултат- възстановяване на неоснователно получена сума от 256 202, 98 лева. Отново липсват мотиви защо се приема, че жалбоподателят е отпускар лекарствените продукти „неправомерно“, респ. сумите за тези ЛП са платени неоснователно от НЗОК. Не е очертан съставът на нарушението, дали „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД само фиктивно е отчитал пред НЗОК изписване на двата лекарствени продукта V., film-coated, 400 mg/100mg/100 mg x 28 и Z., film-coated tablets, 50 mg/100mg, x 28, без те реално да са предоставяни на пациенти (с оглед посоченото, че фактурите не отразяват действителна покупко-продажба на ЛП) или, че са допуснати от „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД някакви нарушения при заявяването и получаването на ЛП. Какъв смисъл влага ответникът в твърдението, че сделките с търговците („Макс Медикал Фарма“ ЕООД, „Про Логистик 2021“ ЕООД, „Синдра Фарм“ ЕООД, „Стинг“ АД, „Фьоникс Фарма“ ЕООД) са „фиктивни“, какво означава според него „основателно съмнение“ за ощетяване на бюджета остава неразбираемо за съда. Ако хипотетично ответникът е считал, че сумите са получени неоснователно поради недоставени количества на продуктите, както и същите не са били верифицирани и отписвани от аптеката, или, че не е доказан техния произход, следвало е ясно да се конкретизира допуснато ли е нарушение на договора и да се уточни кои задължения не са били изпълнени от „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД.

Съдът по служебен път установи, че е била издадена заповед № РД-11-102/14.11.2023г. на директора на СЗОК, с която са били наложени санкции „финансова неустойка“ в общ размер на сумата от 1 250, 00 лева, в. т.ч. и за извършено нарушение на чл. 37, ал.6, т.2 от договор № 226505/16.12.2021г. Този акт е бил потвърден частично с влязло в сила решение № 7976/07.06.2024г. по дело № 11681/2023г. на АССГ, II-ро отд., 50 състав.

Тази заповед в противоречие с указанията на съда, залегнали в решение № 6314/27.05.2024г. по дело № 11680/2023г. на АССГ, нито е цитирана, нито е съобразена при повторното произнасяне от ответника.

Друго особено съществено нарушение на формата при издаване на акта е липсата на посочено правно основание и квалификация на нарушенията, които според ответника са били извършени- чл.59, ал.2, т.4 АПК.

Мотивите, следва да съдържат конкретни съображения, които точно и недвусмислено да подвеждат установените от органа факти, под приложимите правни норми. Актът налага определено поведение на адресата, поради което спазването на условието да е мотивиран е предпоставка за неговата законосъобразност. Директорът на СЗОК е бил длъжен да подведе установеното от него фактическо положение под конкретна правна норма, което в случая не е изпълнено. Липсата на правна квалификация на нарушението и основанието, поради което се пристъпва към искането за възстановяване на сумата, води до невъзможност да се проследи и прецени дали правилно е бил приложен материалния закон. В тази връзка, не е цитирана конкретна клауза от договор № 226505/16.12.2021г., която евентуално ответникът е приел, че е нарушена от изпълнителя, за да се изиска от него по доброволен път да възстанови суми. Отбелязаният на стр.6 от поканата- чл.19 от договора е изцяло неотносим към фактологията и правния резултат, доколкото в поканата не се съдържа каквото и да било твърдение, че жалбоподателят не съхранява информация за цялостното движение на отпуснатите лекарствени продукти, или че не предоставя на контролните органи достъп до тази информация.

Нещо повече, на стр.7 от писмената покана е посочена разпоредбата на чл.12, ал.4 от договора, която има дословно следното съдържание: „Промените в списъците с МИ и Д. се публикуват на интернет страницата на НЗОК в срок не по-малък от 15 дни преди влизането им в сила“. Повече от очевидно е, че тя е ирелевантна към възникналото спорно правоотношение и не може да послужи, като основание за задължаване на жалбоподателя да възстанови конкретните суми в бюджета на НЗОК. Отново е необходимо да се акцентира и органът е бил длъжен да направи разграничението по см. на чл.22, ал.2 и ал.3 от Инструкция № РД-16-10/01.03.2022г. за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 10 от З. по изпълнението на договорите за отпускане на лекарствени продукти по чл. 262, ал. 6, т. 1 от ЗЛПХМ, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за

домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК (Инструкцията).

В първата хипотеза се касае за получени от изпълнителя суми без правно основание, които са в резултат на извършено нарушение на договора, като същите се доказват посредством влязла в сила заповед за налагане на санкции. Втората хипотеза се отнася до получени от изпълнителя суми без правно основание, които не са в резултат на извършено нарушение на договора. Тогава се съставя протокол за неоснователно получени суми и след изтичане на 7-дневен срок за възражения се изпраща писмена покана за възстановяване на тези суми. И в двата случая обаче е необходимо да се опише словесно съответното нарушение и правно да се квалифицира същото.

Административният орган не се е съобразил с действието на решение № 6314/27.05.2024г. на Административен съд София-град, постановено по дело № 11680/2023г., което има задължителна сила за него по аргумент от чл.177, ал.1 от АПК.

Съгласно чл. 177, ал. 1 АПК, наименована „действие на съдебното решение“, решението има сила за страните по делото, като в случаите на отмяна или изменение на акта – по отношение на всички. Съгласно чл. 177, ал. 2, изречение първо АПК „актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни“. Налице е „един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на „правно нищо“, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересованото лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това“ /Тълкувателно решение № 3/16.04.2013г. по т.д. № 1/2012г. на ВАС на РБ/.

Съгласно чл. 177, ал. 2, изречение второ АПК „всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви“. Отделно, съдът следи служебно за нищожността на акта и я обявява при установяването ѝ, дори да липсва искане за това. По настоящото дело жалбоподателят не излага конкретни твърдения за нищожност на оспорения акт. Съдът констатира, че се касае особен случай на недействителност на административния акт, обвързан изцяло с действието на влязло в сила съдебно решение. Тя се различава от обичайните случаи на нищожност – при издаване на акт от некомпетентен орган, при неспазване на законоустановената форма, при съществено нарушение на производствените правила и противоречие с материалния закон, които водят до липса на ясно изразена и конкретна воля на административния орган.

Административен съд София-град е върнал преписката за ново произнасяне, като

изрично е указал на ответника да издаде мотивиран акт, при ясно отграничаване на хипотезите на чл.22, ал.2 и ал.3 от Инструкция № РД-16-10 от 01.03.2022 г. и съответно излагане на конкретни мотиви в зависимост от посоченото основание за претендиране на неоснователно получени суми. Тези указания не са били изпълнени, като отново са възпроизведени първоначалните констатации, а цитираните текстове от индивидуалния договор и от нормативни актове не кореспондират с действителното фактическо положение.

Съгласно чл.177, ал.2 от АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Това е самостоятелно и достатъчно основание за обявяване нищожност на оспорения акт.

В заключение, обоснова се извод за недействителност на **писмена покана № 29-03-539 от 02.04.2025г.**, поради несъответствието ѝ с влязло в сила съдебно решение. При условията на чл.173, ал.2 АПК преписката се връща за ново произнасяне и постановяване на мотивиран административен акт при стриктно изпълнение на решение № 6314/27.05.2024г. по дело № 11680/2023г. на АССГ, II-ро отд., 27 състав.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в полза на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД следва да бъдат присъдени разноските, които представляват заплатена държавна такса от 50,00 /петдесет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град,**

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на **писмена покана № 29-03-539 от 02.04.2025г.** на директора на Столична здравноосигурителна каса.

ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне и постановяване на мотивиран административен акт, в изпълнение на влязло в сила решение № 6314/27.05.2024г. по дело № 11680/2023г. на АССГ, II-ро отд., 27 състав.

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“,[жк], [жилищен адрес] сумата от 50,00 /петдесет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: